

nasprotnikov, a tudi dosti čestilcev. Njegovi poskusi na polju višje muzikalne dramatike se mu sicer niso obnesli, zato so pa njegove operete tem bolj slovele, in posamezne izmed njih, dasi se poraja védno mnogo operetnih novosti, so vendar še dandanes na repertoarju tudi nekaterih boljših gledališč. Godba Offenbachova je gotovo ljubka, gracijozna, samo s tekstom in dejanjem njegovih operet se mnogi ne morejo sprijazniti. Med najbolj razvpite njegove operete spada tudi »Lepa Helena«, in baš radi tega smo nekoliko dvojili, da je bila srečna misel, poseči po tej Offenbachovi opereti. Pri nas je vsekakor treba tudi s takimi stvarmi računati! Naša bojazen ni bila povsem neutemeljena, kajti dne 9. marcija, ko se je ta opereta pela drugič, je bilo gledališče slabo obiskano. — Pelo in igralo se je precej dobro, a predstava je trpela vzpričo naših razmer. Gospodični Polakovi se je zlasti, ko se je opereta pela prvič, prav videlo, da bi brala rada občinstvu z obraza, kaj sme, in česa ne sme. Da take dvojbe igralca ovirajo v prostem gibanju, je samo ob sebi umevno. Tudi je glas omenjene gospodične za ulogo Helene nekoliko prešibek, dasi je pela prav ljubko. Razen te gospodične so bili prav dobri še gospod Beneš (Paris), gospod Ineman (Kalhas) in gospod Podgrajski (Menelaj).

Dne 5. marcija pa je imel gospod Marcel Fedyczowski, naš vrli basist, benefično predstavo. Pela se je prvič v tej sezoni »Prodana nevesta«. — Dasi se nam je zdelo, da nekatere lepše točke v operi niso prišle do iste veljave, nego prejšnja leta, smo bili vendar precej zadovoljni s to predstavo.

Dve predstavi sta bili v nedeljo 7. marcija. Popoldne se je pela opereta »Deset deklet, a za nobenega moža« in igrala znana burka »Čitalnica pri branjevki«, zvečer pa se je ponavljal »Ernani«.

Dne 13. marcija je imela svoj častni večer gospodična Terševa. Igrala se je »Valenska svatba«. — Kolikega pomena je za uspeh takih iger, da se vrši pri predstavi vse točno, in da se pazi na vsako malenkost, smo že poudarjali nekoč. Žal, da se je ta večer to spet prezrlo. Dočim so bile glavne uloge razdeljene prav srečno in so se tudi izvedle prav dobro, so izpridili nekateri igralci, katerim so bile poverjene majhne, da celo neznatne uloge, s svojim kolovratenjem dobri vtisk, ki bi ga bila drugače brez dvojbe naredila ta predstava.

Kako krepka podpora naše drame je gospodična Terševa, smo omenili že večkrat. Predstave, kakor »Maria Stuart«, »Othello« i. dr., ki so tako lepo uspele, bi bile brez nje pri nas nemogoče. Tudi v ulogi Sandinini je gospodična Terševa pokazala svoje lepe zmožnosti. Mogoče, da je v nekaterih točkah nekoliko premalo ostro pointirala, in da se v nekaterih potezicah njene igre ni dovolj jasno pokazala ciganska narava Sandine, a v vseh pglavitnih momentih je bila nje igra dobro premišljena, in zlasti ondi, kjer nam je kazala dušni boj, jo je prešinjal pristen čut.

Gospod Ineman je igral ulogo Čukujevo povsem naravno in sploh mnogo bolje, nego pred dvema letoma. Gospodična Slavčeva (Pia) in gospodje Kranjec Danilo (Tornel), Perdan (Barbon) in Verovšek (Fortunat) v svoji igri sicer niso bili kdo ve kako odlični, pa so izvedli poverjene jim uloge vendar dokaj primerno. Z.

Slovenska opera je dne 15. marcija gostovala v Celju, kjer se je pel »Rigoletto«. Veliki uspeh tega prvega gostovanja bodi v izpodbudo, da

se niti nadalje ne strašimo težav in stroškov, ki so pri takem podjetju zelo veliki, ter tudi v drugih mestih o priliki uprizorimo podobno gostovanje, ki je največjega pomena v kulturnem in narodnem oziru. — Za prihodnjo sesono pa bi zlasti želeli, da intendancija slov. gledališča vpošteva v »Lj. Zv.« objavljene nasvet o rednih nedeljskih popoldanskih predstavah, katere bi tudi bolj oddaljeni Slovenci lahko posetili. * * *

»Ksenija«, slovenska opera V. Parme, se je z največjim uspehom uprizorila dne 26. febr. v zagrebškem gledališču. Vsi hrvaški listi so objavili o glasbi zelo laskave kritike. Libreto nekaterim kritikom ni povsem ugajal; no to je obična usoda vseh libretov, in dasi mu ne pripisujemo dovršenosti, temveč priznavamo nekatere hibe, vendar ne zabimo, da je baš on omogočil glasbeniku uspeh. — G. Parma spisuje že novo opero na neki italijanski libreto, a razen tega mu je obljubil odlični hrvaški pesnik, da zloži libreto za opero, ki se bode svoj čas pela najprej v Zagrebu. — »Ksenija« se uprizori tudi na nemških odrih ter je v ta namen prevzel njeno založništvo E. Berté na Dunaju. Najprej pride menda v Gradcu na oder. Želimo, da bo na tujih odrih nje uspeh takisto sijajen, kakor na slovanskih! * * *

Knjige »Maticе hrvatske«. Matica hrvatska je poslala svoj književni dar za leto 1896. in sicer 10 knjig za letni donesek 3 goldinarjev. Te knjige so :

1) Gjurašin: Iz bilinskoga svieta. Knjiga četrta. (Poučna knjižnica XXI.). VIII. 244 str.

2) Valla: Povjest srednjega vieka. Dio III. Svezak drugi. (Svjetske povjesti knj. VII.). IV. 556 str.

3) Adamović: Francuska drama. (Slike iz svjetske književnosti. Svez. IV.). XII. 230 str.

4) Dežman: Izabrani spisi. Uredio i uvodom popratio F. Marković. LV. 230 str.

5) Niz novijih ruskih pripovijesti. Preveo i uvodom popratio M. Lovrenčević. (Slav. knjižnica, knj. IV.). XIX. 316 str.

6) Novak: Nikola Baretić. Pripoviest. (Zab. knjižnica 188—189). 220 str.

7) Badalić: Izabrane pjesme. (Zab. knj. 190—192). 160 str.

8) Osman-Aziz: Na pragu novoga doba. Pripoviesti. (Zab. knjiž. 193—195) 224 str.

9) Leskovar: Propali dvori. Pripoviest. (Zab. knjiž. 196—197). 148 str.

10. Tomić Hermina: Ljubav i sjaj. Igrokaz. (Zab. knjiž. 198 do 199). 132 str.

V svoji zalogi je izdala (za znižano ceno članom Maticе) tri knjige :

1) Virgil: Eneida. Preveo Toma Maretić. Uvodom i bilješkama popratio Kol. Rac (Prievoda grčkih i rimskih klasika sv. XIII). XXXI. 316. (Cena za članove 1 gld.).

2) Maculay. Odabrani essayi. Preveo, uvodom i bilješkama popratio V. Krišković. XXXI. 226 str. (Cena za članove Maticе 1 gld.).